

ved, at ikke en Gang de Venner, man har i Folketinget, ville godkende denne Anvendelse.

Scharling: Jeg kan fatte mig i stor Northed om den foreliggende Sag. Det, som er Hovedsagen deri, de uheldige betydte Udgifter paa Krigsministeriets Budget, som den ærede Ordfører udførligt har dvælet ved, har jeg ikke stort at sige om. Jeg skal kun fremhæve det ene Moment, at disse Udgifter, som man ved, vare Udgifter, som Regeringen kontraktmæssig var bunden til i Henshold til stedfundne Leverancer. Jeg skal i øvrigt ikke indlade mig paa hverken Tilslutning eller Modsigelse af de Betragtninger, den ærede Ordfører fremførte angående de Forhandlinger, der formentlig have fundet Sted mellem de fortløbsende Parter. Jeg har ikke været med i disse Forhandlinger og ved ikke, hvad der er passeret, saa jeg kan ikke sige noget om, hvorvidt den ærede Ordførers Forklaring er rigtig eller ej. Jeg har kun ment, at naar saa betydelige Udgiftsposter bleve opførte paa det ny Regnskab uden nogen som helst finansiel Hjemmel — thi det maa jo erkendes at være Tilfældet — skyldes det de Forhold, som skabtes ved Forliget. Paa hvilken Maade det er fremkommet, derom har jeg, som sagt, ingen særlig Kundskab. De øvrige Punkter, hvorom det ikke er Enighed mellem Mindretallet og Flertallet, ere jo i Virkeligheden af meget underordnet Betydning, som ogsaa erkendes af Ordføreren, og jeg skal derfor indskrænke mig til enkelte Bemærkninger. Med Hensyn til Posten V. a. om Overstridelse under Udgifter til Statens Kirker vil jeg sige, at Forklaringen, som den ærede Ordfører ikke kunde finde paa det kalkulatoriske i denne Post, utvivlsom ligger deri, at den samlede Bevilling er bunden, men hvorledes man tænker sig den fordelt mellem de forskellige Kirker er at betragte som kalkulatorisk. Regeringen har derfor ment, at naar der til nogle af Kirkerne ikke behøvedes saa store Udgifter som paaregnet, kunde disse til Statens Kirker bevilgede Penge anvendes til en af de andre Kirker, hvor der var Brug for dem. Paa den Maade har jeg opfattet Sagen, og jeg kan ikke anse dette for urigtigt. Jeg kan heller ikke lægge Vægt paa, at disse Poster betegnes som ekstraordinære, thi de ere i Virkeligheden, forekommer det mig, af en meget ordinær Beskaffenhed, naar Talsen er om, hvad der er fornødent for at holde Orden paa en Kirkegaard. — Over for V. c. skal jeg kun bemærke, at naar den ærede Ordfører udtalte, at man, da man i Oktober vidste, at Bevillingen til Tryksager ikke vilde strække til,

hurde have søgt den fornødne Bevilling paa Tillægsbevillingsloven, er dette vistnok en Forudsætning, som kun har sin Hjemmel deri, at Overstridelsen udgør næsten det samme som det bevilgede Beløb, thi ellers ved jeg ikke, om der foreligger nogen positiv Oplysning allerede fra Oktober; jeg har da i saa Fald overset det. — Jeg skal endelig med Hensyn til V. i. bemærke, at den Konto, hvorpaa de to Rejsseudgifter ere afholdte, ikke, som man kunde tro af den ærede Ordførers Udtalelse, er en Konto for Rengøring m. m., men derimod en Konto for almindelige Udgifter, hvorunder ogsaa Rengøring og forskellige heterogene Genstande. Det forekommer mig, at de enkelte Genstande, der ere samlede paa denne Konto, ikke ere mere forskellige end Rejsseudgifterne i Forhold til de øvrige. Den samlede Konto er ikke overfærdig, og det er dog det, det egentlig kommer an paa. Jeg har derfor ikke paa dette Punkt kunnet slutte mig til Flertallets Udtalelser, men i øvrigt anser jeg de omhandlede Punkter for at være af lidet væsentlig Karakter.

Finansministeren (Lüttichau): Der er adskillige Poster paa den Betænkning, som her foreligger til Forhandling, der vedrøre Finansministeriet, og som jeg derfor skal stænke en kort Omtale. Der er paa første Side under I. e. omtalt nogle Beløb paa Medhjælpssummen under statistisk Bureau, som ikke synes — saaledes staar det udtalt — at være brugte i det paagældende Finansaar. Det er ganske rigtigt, at det forholder sig saaledes, at disse Udgifter ikke synes at være brugte, men i Virkeligheden ere de brugte. Det skyldes en Fejl i Regnskabets Afslæggelse fra Finansministeriets Side, at det ikke udtrykkelig kan ses, at disse Udgifter ere afholdte. Jeg kan oplyse, at de ere blevne anvendte til tre Assistentter, to mandlige med et Beløb af 75 Kr. til hver og en kvindelig med 33 Kr. 34 Øre. Der foreligger en Kwittering herfor fra Departementschefen, men det skyldes, som sagt, en fejlagtig Angivelse i det afsluttede Regnskab, at man ikke kan se det, saa Revisionen har været i sin gode Ret ved at paatale det. Under III. b. ere nogle Understøttelser bragte under Omtale, og jeg kan ganske slutte mig til, hvad jeg for øvrigt ogsaa tidligere har haft Beslighed til at udtale, at den Slags Understøttelser ikke maa gives livsvarige, men naar de overstride 200 Kr. kræve særlig Bevilling. — Under V. a. er der omtalt en Overstridelse paa nogle Domæneudgifter hidrørende fra et Tidspunkt, da Domænerne endnu hørte under Finans-